

El projecte està cofinançat pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, que aporta el professorat, recursos materials i el seguiment del projecte; i per l'Ajuntament de Banyoles, que aporta les instal·lacions i diversos recursos materials. S'ha escollit la temàtica de jardineria i manteniment perquè a la ciutat es donen les condicions naturals per dur a terme les pràctiques. Les classes haurien de permetre als alumnes adquirir uns coneixements bàsics per incorporar-se al món del treball o accedir a un Cicle Formatiu de Grau Mitjà.

**Escoles II** | En començar el seu segon curs, l'escola Nova de la Farga —en barracons— ha estat batejada i inaugurada oficialment. La situació és provisional: potser per això, i no per problemes econòmics, està en barracons. El Consell Escolar Municipal ha proposat que s'instal·li a la zona de la Nútrex. Estem acostumats a noms de col·legis que recorden personatges dignes d'admiració i seguiment, o que es refereixen a la zona on s'ubiquen, on s'arrelen. En aquest sentit el nom escollit, «Camins», trenca motllos.

El nom va ser triat per votació entre tots els membres de la comunitat educativa entre tres finalistes. Els altres dos eren «Recs» i «Travertí». El meu nebot ja hi ha dit la seva: «Has vist, *uncle*? “Camins”... “Camins”! No és que hagi pensat en una escola de l'Opus, no, que podria haver-ho fet... Més aviat he pensat que jo entenia l'escola de primària com el

primer lloc on es posaven fonaments sòlids per construir mil i un futurs, però ara resulta que comencem caminant, i no en singular, sinó en plural per definir menys encara. En fi, deuen ser els signes dels temps: lleis i contralleis educatives que fan perdre el nord a tothom i escoles amb noms vagues i transcendents...». Ja només li faltaria afegir que amb noms i lleis així no és estrany que després es necessitin PQPIs.

**Teatre** | Un èxit sense precedents va obtenir l'obra teatral dirigida per Jordi Sala i representada per persones dels diferents grups teatrals banyolins durant els dies de Festa Major i el cap de setmana següent. *Xafarderies* és una versió de l'obra *Rumors*, de Neil Simon: una obra fresca, divertida, que alterna l'humor matusser i d'esclat fàcil i la resposta enginyosa i intel·ligent. Va ser una magnífica mostra d'un teatre d'aficionats fet amb actitud i rigor professional. Esperem que marqui el camí —uf, la parauleta!— de la companyia El Vol del Pollastre i la iniciativa Butaka BNY. Per segon any, el grup de joves d'entre 13 i 18 anys, Butaka BNY, s'encarrega d'organitzar una programació estable d'arts escèniques per als adolescents. Ja van organitzar la segona Festa Butaka, amb les actuacions dels grups locals Krit i Mamms i una demostració de Hip hop a càrrec de l'escola Dans i la col·laboració de Gàrgoles de Foc. L'obra teatral escollida ha estat *Els guapos són els rars*, d'Enric Cambray.

## EL RIPOLLÈS

*ramon alabau*

**Plany autumnal** | Com cada any, el vent de la tardor ha despul·lat les nostres arbredes i ha dissipat les darreres tebiors estiuenques, però aquesta vegada ha dallat també un servei que el Ripollès estava oferint ininterrompudament des de fa més de 20 anys: el Curs d'Accés per a Majors de 25 anys a la UNED. Durant dues dècades llargues, i gràcies a la ferma voluntat del Consell Comarcal del Ripollès i de la Diputació de Girona, molts ripollesos han pogut accedir als estudis universitaris des de la nostra mateixa comarca, com qui diu des del costat de casa. Als anys noranta hi va haver una resposta nombrosa: una munió d'homes i dones que en el seu moment no havien pogut o volgut continuar el seu aprenentatge i que demanaven una nova oportunitat, tots aquells a qui el pas del temps havia fet descobrir una vocació soterrada o aflorar alguna dèria insatisfeta.

Sigui baixant des de l'encimada Dòrria o pujant des de poblets de la comarca d'Osona, el curs d'accés els obria un camí a seguir i els possibilitava la consecució del seu somni. D'altres en tenien prou amb aquest curs per estabilitzar la seva situació laboral, i la UNED els posava a l'abast el requisit que els calia.

>> Foto de la roda de premsa amb l'escenografia de *Xafarderies*. A la foto, d'esquerra a dreta: un dels actors, Miquel Torrent; el regidor de Cultura de Banyoles, Jordi Bosch Batlle; i el director de l'obra, Jordi Sala Lleal.



L'aflluència va anar minvant gradualment. Evidentment, la nostra comarca té les seves limitacions pel que fa al nombre d'habitants, i per al curs que s'hauria d'haver iniciat, com era d'esperar, l'octubre passat només hi havia dues persones matriculades, la qual cosa no feia factible la pervivència de les classes. Diverses serien les causes de la baixa matriculació: la deficient densitat demogràfica ja esmentada; la crisi econòmica, que, tot i el baix cost de les taxes, feia desistir alguns interessats; el descrèdit que pateixen avui els títols universitaris quan tota una generació prou preparada es veu obligada a cercar a l'estranger un futur digne...

En el seu inoblidable poema *Harmonie du soir*, que forma part de *Les Fleurs du Mal*, Charles Baudelaire se serveix del duel entre l'estiu llangorós que malda per sobreviure i l'hivern incipient que truca a la llinda per traduir la seva por a la mort. Aleshores el poeta, observant el declivi del sol en el sangflaix de la posta, es gira envers el passat per recollir el vestigi del migdia esplendorós, un record benèfic que hagi desafiat el temps.

Nosaltres, tot i el plany per la situació actual, tampoc no hem d'oblidar el camí transcorregut fins aquí, l'enfilall de noms que són testimonis perdurables de moments daurats del passat. I sense deixar-nos envair per la nostàlgia hem de negligir els vents desfavorables i somiar, com proposava Victor Hugo, en «*les lendemains qui chantent*».

## LA SELVA

*joan domènech*

**Lloret de Mar: Santa Cristina** | Aprofitant la remodelació de què és objecte el Museu Marítim de Barcelona, aquesta institució ha accedit a dipositar temporalment en el Museu del Mar de Lloret, situat a l'antiga casa d'*americanos* de la família Garriga, avui propietat municipal, algunes peces que té en el seu fons i que, abans de la guerra, formaven part del patrimoni de l'ermita de Santa Cristina.

En els moments de la revolta de 1936 i davant del perill que es corria que tot fos destruït, un servei especial del Museu Marítim, d'acord amb la Conselleria de Cultura de la Generalitat, va confiscar tots els materials que va poder (imatges, parts d'altars, vaixelles miniatura, exvots diversos, quadres, etc.).

Després de la guerra, algunes peces foren retornades i d'altres se'n van entregar rèpliques, amb una relativa aquiescència dels responsables de l'ermita, que, en aquella època, no tenien gaires alternatives.

Ara, durant un any, s'ofereix als lloretencs la possibilitat de tornar a veure els originals que figuren en el museu barceloní i d'altres peces que romanien en els seus magatzems. Aprofitant la passada Festa Major de Sant Romà de Lloret, l'actual president

de l'Obreria de Santa Cristina, Salvador Palaudelmàs, va pronunciar una conferència en què explicava, dins del possible, tot l'embolic d'aquestes pèrdues i recuperacions a tenor dels documents arxivats i del que s'ha pogut deduir.

**Vidreres: patrimoni escrit** | Tot i que, lamentablement, Vidreres surt més a la premsa per la inestabilitat del Consistori, dins del qual s'estan produint constants dimissions, no deixa de ser important consignar l'encert del govern municipal en matèria de cultura, en haver recuperat, ja fa dies, un llibre d'acords del segle XVII localitzat dins del circuit dels antiquaris i que, en aquests moments, abans de la presentació en públic, s'està restaurant convenientment.

Al final del treball s'exposarà a la contemplació dels vidrerençs i, després, passarà a l'Arxiu Municipal, del qual no hauria hagut de marxar mai. No hi ha dubte que, quan pugui ser utilitzat i ben estudiat, serà una nova font d'informació del passat de la vila selvatana.

**Blanes: conferències** | La celebració del cinquantenari dels Premis Recull, de la qual ja ens vam fer ressò en alguna crònica anterior, segueix a bon ritme, i cal destacar la desfilada per la sala de conferències de la Biblioteca Municipal d'alguns dels antics guanyadors dels premis, en aquells moments neòfits en la matèria i, per tant, autèntics desconeguts, i avui, en canvi, figures consagrades de la nostra literatura, com és el cas de Maria Mercè Roca i de Vicenç Villatoro, per posar uns exemples concrets.

Les seves xerrades, amenes i il·lustradores, han servit per evocar el passat dels Premis i, alhora, per parlar del món dels escriptors, de la seva vocació, de les diverses tècniques, dels recursos personals, dels punts febles i dels punts forts, etc.

Aquestes xerrades han estat seguides amb notable interès pels blanencs assistents i han constituït, al llarg dels mesos de celebració, un nexa de trobada dels seguidors dels premis que va fundar Benet Ribas.

>> *Museu del Mar de Lloret.*



KARSTEN RATZKE